Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **A TANÁCS 92/40/EGK IRÁNYELVE**

(1992. május 19.)

a madárinfluenza (klasszikus baromfipestis) elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedések bevezetéséről

(HL L 167 , 22.6.1992, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács 806/2003/EK rendelete (2003. április 14.)	L 122	1	16.5.2003

Módosította:

►**A1**	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003

▼B

A TANÁCS 92/40/EGK IRÁNYELVE

(1992. május 19.)

a madárinfluenza (klasszikus baromfipestis) elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedések bevezetéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel a baromfi szerepel a Szerződés II. mellékletében; mivel a baromfiértékesítés a mezőgazdasággal foglalkozó népesség fontos jövedelemforrása;

mivel szükséges megállapítani azokat a közösségi szintű ellenőrző intézkedéseket, amelyeket a sajátos tulajdonságokkal rendelkező influenzavírus által okozott madárinfluenza nagy patogenitású formájának (a továbbiakban: „madárinfluenza”) kitörése esetén kell meghozni, a baromfiágazat nemzeti fejlődésének biztosítása, valamint az állatok Közösségen belüli egészségének védelméhez való hozzájárulás érdekében;

mivel a madárinfluenza kitörése gyorsan járványos méreteket ölthet, olyan mértékű mortalitást okozva és zavart keltve, amely a gazdaságok, valamint az egész baromfiágazat jövedelmezőségét jelentősen csökkentheti;

mivel a betegség jelenlétének gyanúja esetén haladéktalanul cselekedni kell annak érdekében, hogy azonnali és hatékony ellenőrző intézkedéseket lehessen végrehajtani a betegség jelenlétének megállapításakor;

mivel a betegség terjedését azonnal, a járvány kitörésekor kell megelőzni az állatok mozgásának és az esetlegesen kontaminálódott termékek használatának gondos felügyeletével, illetve indokolt esetben vakcinázással;

mivel a betegséget felelős nemzeti laboratóriumok felügyelete alatt kell megállapítani, amelyek működésének összehangolásáról a közösségi referencialaboratórium gondoskodik;

mivel a madárinfluenza ellenőrzésére szolgáló közös intézkedések az állategészségüggyel kapcsolatos egységesített normák fenntartásának alapját alkotják;

mivel a madárinfluenza előfordulása esetén az állat-egészségügyi kiadásokról szóló, 1990. június 26-i 90/424/EGK határozat 3. cikke alkalmazandó ([4]);

mivel indokolt, hogy a szükséges végrehajtási intézkedések megtételének feladata a Bizottságra háruljon,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ez az irányelv meghatározza a madárinfluenzának baromfin való kitörése esetén alkalmazandó közösségi ellenőrző intézkedéseket, a Közösségen belüli kereskedelmet szabályozó közösségi rendelkezések sérelme nélkül.

([1]) HL C 231., 1991.9.5., 4. o.
([2]) HL C 326., 1991.12.16., 242. o.
([3]) HL C 79., 1992.3.30., 8. o.
([4]) HL L 224, 1990.8.18., 19. o. A 91/133/EGK határozattal (HL L 66., 1991.3.13., 81. o.) módosított határozat.

▼B

Ez az irányelv nem vonatkozik a más madaraknál kimutatott madárinfluenza esetére; mindamellett, ebben az esetben, az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot a megtett intézkedésekről.

2. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában – szükség esetén – a baromfi és a keltetőtojás Közösségen belüli kereskedelmére és harmadik országból történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi feltételekről szóló, 1990. október 15-i, 90/539/EGK tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkében foglaltfogalommeghatározások alkalmazandók.

A következő fogalommeghatározások szintén alkalmazandók:

a) *„fertőzött baromfi”*: minden olyan baromfi, amelyben

   – engedélyezett laboratórium által végzett vizsgálatot követően az I. melléklet értelmében hatóságilag megállapították a madárinfluenza jelenlétét,

   – második és további kitörések esetén, a madárinfluenzára utaló klinikai tünetek vagy kórbonctani elváltozások mutathatók ki;

b) *„fertőzöttségre gyanús baromfi”*: minden olyan baromfi, amely madárinfluenza jelenlétének alapos gyanúját keltő klinikai tüneteket vagy kórbonctani elváltozásokat mutat, vagy minden olyan baromfi, amelyben az „A” típusú influenzavírus H5 vagy H7 altípusának jelenlétét kimutatták;

c) *„kontaminációra gyanús baromfi”*: minden olyan baromfi, amely közvetve vagy közvetlenül ki volt téve a madárinfluenza vírusnak, vagy az „A” típusú influenzavírus H5 vagy H7 altípusának;

d) *„illetékes hatóság”*: a 90/425/EGK irányelv ([2]) 2. cikkének (6) bekezdése értelmében vett illetékes hatóság;

e) *„hatósági állatorvos”*: az illetékes hatóság által kijelölt állatorvos.

3. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok részére kötelezően és azonnal bejelentsék a madárinfluenza jelenlétének gyanúját.

4. cikk

(1) Ha a gazdaságban lévő baromfival kapcsolatban felmerül a madárinfluenza-fertőzés vagy -kontamináció gyanúja, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a hatósági állatorvos azonnal megindítsa a hivatalos vizsgálatot annak érdekében, hogy a betegség jelenlétét megállapítsa vagy kizárja és különösen, hogy a laboratóriumi vizsgálathoz mintákat vegyen vagy vetessen.

(2) Amint a fertőzés gyanúját bejelentették, az illetékes hatóság a gazdaságot hatósági megfigyelés alá helyezi, és megköveteli különösen a következőket:

a) olyan nyilvántartást készítsenek a gazdaságban lévő minden kategóriájú baromfiról, amely minden egyes kategóriára vonatkozóan megadja, hogy mennyi baromfi hullott el, mennyi mutat klinikai tüneteket, és mennyi tünetmentes. A nyilvántartást naprakészen kell tartani, kiegészítve a gyanú fennállásának idején kikelt és elhullott madarakkal. A nyilvántartás adatait naprakészen kell tartani és kérésre be kell mutatni, és a nyilvántartás minden látogatás alkalmával ellenőrizhető;

b) a gazdaságban lévő minden baromfit a saját tartási helyén vagy egyéb olyan helyen tartsanak, ahol el lehet különíteni őket, és nem érintkeznek a többi baromfival;

c) a gazdaságba baromfi ne kerüljön be, és onnan ne kerüljön ki;

([1]) HL L 303., 1999.10.31., 6. o. A legutóbb a 91/496/EGK irányelvvel (HL L 268., 1991.9.24., 56. o.) módosított irányelv.

([2]) Az 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelv (HL L 224., 1990.8.18., 29. o.); a legutóbb a 91/496/EGK irányelvvel (HL L 268., 1991.9.24., 56. o.) módosított irányelv.

▼B

d) a következők mozgásának az illetékes hatósággal való engedélyeztetése:

– a gazdaságba belépő vagy onnan kilépő személyek, egyéb állatok és járművek,

– baromfihús vagy baromfihulla, állati takarmány, eszközök, hulladékok, ürülék, trágya, alom vagy bármi egyéb, ami alkalmas a madárinfluenza terjesztésére;

e) a 89/437/EGK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében ([1]) a közvetlenül valamely tojástermékek előállítására és/vagy feldolgozására jóváhagyott létesítménybe szállított tojás kivételével, tojás kizárólag az illetékes hatóság által megadott engedéllyel vihető ki és szállítható el a gazdaságból. Ennek az engedélynek meg kell felelnie az I. mellékletben megállapított követelményeknek;

f) megfelelő fertőtlenítő eszközöket használjanak a baromfi elhelyezésére szolgáló épületek, illetve a gazdaság ki- és bejáratainál;

g) járványügyi nyomozást végezzenek a 7. cikknek megfelelően.

(3) Az (5) bekezdésben megállapított hatósági intézkedések hatályba lépéséig a betegségre gyanús baromfi tulajdonosa vagy tartója megtesz minden ésszerű intézkedést, hogy biztosítsa a (2) bekezdés előírásainak betartását, a g) pont kivételével.

(4) Az illetékes hatóság a (2) bekezdésben előírt bármely intézkedést egyéb olyan gazdaságokra is alkalmazhatja, amelyek elhelyezkedése, felépítése vagy az azzal a gazdasággal való kapcsolata, ahol a betegség gyanúja felmerült, okot szolgáltathat a kontamináció gyanújára.

(5) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések nem vonhatók vissza addig, amíg a hatósági állatorvos ki nem zárta a madárinfluenza gyanúját.

5. cikk

(1) Amikor valamelyik gazdaságban hatóságilag megállapították a madárinfluenza jelenlétét, a tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy az illetékes hatóság a 4. cikk (2) bekezdésében felsorolt intézkedéseken kívül a következő intézkedéseket is megkövetelje:

a) minden baromfit a gazdaságban haladéktalanul a helyszínen le kell ölni. Az elhullott vagy leölt baromfit, valamint az összes tojást meg kell semmisíteni. Ezeket a műveleteket úgy kell végrehajtani, hogy a betegség továbbterjedésének kockázata a legkisebb legyen;

b) minden esetlegesen kontaminálódott anyagot és hulladékot, például az állati takarmányt, almot vagy trágyát meg kell semmisíteni, vagy megfelelően kell kezelni. A hatósági állatorvos utasításaival összhangban elvégzett kezelésnek biztosítania kell minden jelenlévő madárinfluenza-vírus elpusztítását;

c) ha a gazdaságból származó baromfit a betegség feltételezett lappangási ideje alatt vágták le, ennek a baromfinak a húsát lehetőség szerint fel kell kutatni, és meg kell semmisíteni;

d) a feltételezett lappangási idő alatt tojt, a gazdaságból elszállított keltetőtojásokat fel kell kutatni, és meg kell semmisíteni; a tojásból kikelt baromfit viszont hatósági megfigyelés alá kell helyezni; a feltételezett lappangási idő alatt tojt, a gazdaságból elszállított árutojásokat lehetőség szerint fel kell kutatni, és meg kell semmisíteni, kivéve ha azokat előzőleg megfelelően fertőtlenítették;

e) az a) és b) pontban felsorolt műveletek elvégzése után a baromfi elhelyezésére szolgáló épületeket, azok környezetét, a szállításra használt járműveket, valamint minden, valószínűleg kontaminálódott berendezést a 11. cikkben foglalt rendelkezésekkel összhangban tisztítani és fertőtleníteni kell;

f) az e) pontban előírt műveletek elvégzését követően legalább 21 napig tilos baromfit újra bevinni a gazdaságba;

g) a 7. cikkel összhangban járványügyi nyomozást kell végezni.

([1]) HL L 212., 1989.7.22., 87. o. A 89/662/EGK irányelvvel (HL L 395., 1989.12.30., 13. o.) módosított irányelv.

▼B

(2) Az illetékes hatóság kiterjesztheti az (1) bekezdésben előírt intézkedéseket egyéb szomszédos gazdaságokba is, ha azok elhelyezkedése, összetétele vagy az azzal a gazdasággal való kapcsolata, ahol a betegséget megállapították, okot szolgáltathat a kontamináció gyanújára.

6. cikk

A két vagy több elkülönített állományból álló gazdaságok esetében az illetékes hatóság a 21. cikkben megállapított eljárás szerint a Bizottság által meghatározott feltételekkel összhangban a fertőzött gazdaság egészséges állományai számára felmentést adhat az 5. cikk (1) bekezdése alól, feltéve hogy a hatósági állatorvos megerősítette, hogy a gazdaságban végzett tevékenységek olyanok, hogy az állományok az elhelyezés, tartás és takarmányozás szempontjából egymástól teljesen elkülönülnek, tehát a vírus nem terjedhet át egyik állományról a másikra.

7. cikk

(1) A járványügyi nyomozás a következőkre terjed ki:

– a madárinfluenza gazdaságban való lehetséges jelenlétének időtartama,

– a gazdaságban fellépő madárinfluenza lehetséges eredete, és egyéb olyan gazdaságok azonosítása, ahol a baromfi ugyanabból a forrásból megfertőződhetett vagy kontaminálódhatott,

– olyan személyek, baromfi és egyéb állat, jármű, tojás, hús és hulla, valamint bármilyen felszerelés vagy anyag mozgása, amely alkalmas lehetett a madárinfluenza-vírusnak az érintett gazdaságból történő ki- vagy oda behurcolására;

(2) A madárinfluenza mielőbbi felszámolásához szükséges intézkedések teljes körű összehangolása, valamint a járványügyi nyomozás elvégzése érdekében válságkezelő egységet kell felállítani.

A nemzeti válságkezelő egységekről és a közösségi válságkezelő egységekről szóló általános szabályokat a Tanács – a Bizottság minősített többséggel elfogadott javaslata alapján – állapítja meg.

8. cikk

(1) Ha a hatósági állatorvosnak oka van feltételezni, hogy bármely gazdaságban a baromfi a személyek, állatok vagy járművek mozgásának következtében, vagy bármilyen más módon kontaminálódhatott, az adott gazdaságot a (2) bekezdéssel összhangban hatósági ellenőrzés alá kell helyezni.

(2) A hatósági ellenőrzés célja a madárinfluenza bármilyen gyanújának azonnali kimutatása, a baromfi megszámlálása és mozgásának felügyelete, valamint – szükség esetén – a (3) bekezdésben megállapított intézkedések végrehajtása.

(3) Ha a gazdaság az (1) és a (2) bekezdés értelmében hatósági ellenőrzés alá kerül, az illetékes hatóság megtiltja a baromfi gazdaságból történő kiszállítását, kivéve a hatósági felügyelettel azonnali levágás céljából közvetlenül a vágóhídra történő szállítást. Az engedély kiadását megelőzően a hatósági állatorvos elvégzi valamennyi baromfi klinikai vizsgálatát, hogy kizárja a madárinfluenza jelenlétét a gazdaságban. Az e cikkben említett mozgáskorlátozást a lehetséges kontamináció legutolsó napjától számított 21 napos időszakra kell bevezetni; mindazonáltal az ilyen korlátozást legalább hét napra kell alkalmazni.

(4) Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a körülmények ezt lehetővé teszik, az e cikkben megállapított intézkedéseket a gazdaság egy részére és az ott található baromfira korlátozhatja, feltéve hogy az ottani baromfit külön személyzet teljesen elkülönítve helyezte el, tartotta és takarmányozta.

9. cikk

(1) Ha a madárinfluenza-megbetegedést hatóságilag megállapítják, a tagállam gondoskodik arról, hogy az illetékes hatóság a fertőzött gazdaság körül legalább három kilométer sugarú védőkörzetet alakítson

▼B

ki, amely része egy legalább tíz kilométer sugarú megfigyelési körzetnek. A körzetek létrehozásakor számításba kell venni a madárinfluenzát érintő földrajzi, közigazgatási, ökológiai és járványtani tényezőket, valamint a megfigyelési lehetőségeket.

(2) A védőkörzetben alkalmazott intézkedések a következőkre terjednek ki:

a) a körzet valamennyi baromfitartó gazdaságának azonosítása;

b) valamennyi baromfitartó gazdaság időnkénti felkeresése, az ott lévő baromfi klinikai vizsgálata, szükség szerint mintavétel a laboratóriumi vizsgálatok számára; a látogatásokról és megállapításokról jegyzőkönyv felvétele;

c) minden baromfinak saját élethelyén, vagy egyéb olyan helyen való tartása, ahol elkülöníthető;

d) megfelelő fertőtlenítőeszközök használata a gazdaság be- és kijáratainál;

e) a baromfit gondozó személyzet, baromfi és tojás, valamint a baromfit, baromfihullát és tojást szállító járművek körzetbeli mozgásának ellenőrzése; a baromfiszállítás a fő közutak és vasútvonalak kivételével általában tilos;

f) a baromfi és a keltetőtojások elszállításának tilalma az azokat tartó gazdaságból, a következő, az illetékes hatóságok által engedélyezett szállítások kivételével:

   i. azonnali levágásra szánt baromfi szállítása, lehetőleg a fertőzött területen lévő vágóhídra, vagy ha ez nem lehetséges, akkor az illetékes hatóság által kijelölt, a fertőzött területen kívül lévő vágóhídra. Az ilyen baromfihúst a 91/494/EGK irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében ([1]) megállapított különleges egészségügyi jelzéssel kell ellátni;

   ii. naposcsibe és a tojóérett jérce szállítása a megfigyelési körzeten belüli olyan gazdaságba, ahol nincs más baromfi. Ezt a gazdaságot a 8. cikk (2) bekezdésében megállapított hatósági ellenőrzés alá kell helyezni;

   iii. a keltetőtojásoknak az illetékes hatóság által kijelölt keltetőbe való szállítása; az elszállítás előtt a tojást és a csomagolást fertőtleníteni kell. Az i., ii. és iii. alpontban engedélyezett mozgásokat hatósági ellenőrzés alatt, közvetlenül kell végrehajtani. Ezek a szállítások csak a hatósági állatorvos által a gazdaságban végzett egészségügyi ellenőrzést követően engedélyezhetők. A használt szállítóeszközöket használat előtt és után tisztítani és fertőtleníteni kell;

g) a használt alom és baromfitrágya engedély nélküli elszállításának vagy szétszórásának tilalma;

h) baromfi vagy egyéb madarak piacának, vásárának, kiállításának és egyéb csoportosulásának tilalma.

(3) A védőkörzetben alkalmazott intézkedéseket a fertőzött gazdaságnak a 11. cikkel összhangban végzett előzetes takarítását és fertőtlenítését követő 21 napig kell fenntartani. A védőkörzet ezt követően a megfigyelési körzet része lesz.

(4) A megfigyelési körzetre alkalmazott intézkedések magukban foglalják a következőket:

a) a körzetben található valamennyi baromfitartó gazdaság azonosítása;

b) a baromfi és a keltetőtojások mozgásának ellenőrzése a körzeten belül;

c) a baromfi körzetből való kivitelének tilalma az első 15 nap alatt, kivéve az illetékes hatóság által kijelölt, a megfigyelési körzeten kívül elhelyezkedő vágóhídra történő közvetlen szállítást. Az ilyen baromfihúst a 91/494/EGK irányelv 3. cikkében megállapított különleges egészségügyi jelzéssel kell ellátni;

([1]) HL L 268., 1991.9.24., 35. o.

▼B

d) a keltető tojások megfigyelési körzetből való kivitelének tilalma, az illetékes hatóság által megjelölt keltetőbe való szállítás kivételével. Elszállítás előtt a tojást és a csomagolást fertőtleníteni kell;

e) a használt alom és baromfitrágya körzetből való kiszállításának tilalma;

f) baromfi vagy egyéb madarak piacának, vásárainak, kiállításának és egyéb csoportosulásának tilalma;

g) az a) és b) pont rendelkezéseinek sérelme nélkül, a baromfiszállítás tilalma, a fő közúti és vasúti útvonalakon történő tranzitszállítás kivételével.

(5) A megfigyelési körzetben alkalmazott intézkedéseket a fertőzött gazdaságnak a 11. cikknek megfelelően végzett előzetes takarítását és fertőtlenítését követően legalább 30 napig fenn kell tartani.

(6) Ha a körzetek több tagállam területén helyezkednek el, az érintett tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek az (1) bekezdésben megállapított körzetek létrehozásában. Mindamellett, ha szükséges, a védőkörzetet és a megfigyelési körzetet a 21. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell létrehozni.

10. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy

a) az illetékes hatóság meghozza azokat a rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a tojás és a baromfi mozgásának követését;

b) a baromfi tulajdonosa vagy tartója, a hatóság felszólítására, adatokat szolgáltasson az illetékes hatóságnak a gazdaságba érkező, illetve onnan elszállított tojásról és baromfiról;

c) a tojás és baromfi szállításával és értékesítésével foglalkozó minden személy az illetékes hatóság számára az általa szállított vagy értékesített tojásról és baromfiról adatokat tudjon szolgáltatni.

11. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy:

a) a felhasználandó fertőtlenítőszereket és koncentrációjukat az illetékes hatóság hivatalosan engedélyezze;

b) a takarításra és fertőtlenítésre hatósági felügyelet alatt, a következőkkel összhangban kerüljön sor:

i. a hatósági állatorvos által adott utasítások;

ii. a fertőzött gazdaság takarítására és fertőtlenítésére vonatkozó, a II. mellékletben megállapított eljárás.

12. cikk

A madárinfluenza-vírus jelenlétének kimutatására szolgáló minták begyűjtését és laboratóriumi vizsgálatát a III. mellékletben foglaltakkal összhangban kell elvégezni.

13. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság minden szükséges intézkedést megtegyen a védőkörzetben és megfigyelési körzetben élő személyeknek a hatályban lévő korlátozásokról szóló tájékoztatására, és megtegyen minden előkészületet a szóban forgó intézkedések megfelelő végrehajtása érdekében.

14. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy minden tagállamban kijelöljék a következőket:

a) nemzeti laboratórium, amelynek felszereltsége és szakértői személyzete alkalmas az influenzavírus-izolátumok patogenitásának megállapítására a III. melléklet 7. fejezetével összhangban, valamint a H5 és H7 altípusú „A” influenzavírus azonosítására;

▼B

b) nemzeti laboratórium, ahol a regionális laboratóriumok által használandó reagenseket vizsgálják;

c) nemzeti intézet vagy laboratórium, ahol az engedélyezett oltóanyagok vizsgálhatók a forgalomba hozatali engedélyben megállapított különleges követelményeknek való megfelelésük ellenőrzése érdekében.

(2) A IV. mellékletben felsorolt nemzeti laboratóriumok felelősek a szabványok és diagnosztikai módszerek összehangolásáért, a reagensek felhasználásáért és az oltóanyagok vizsgálatáért.

(3) A IV. mellékletben felsorolt nemzeti laboratóriumok felelősek a tagállam minden, madárinfluenza diagnosztizálásával foglalkozó laboratóriumában felállított szabványok és diagnosztikai módszerek összehangolásáért. Ennek érdekében az említett laboratóriumok:

a) a nemzeti laboratóriumokat diagnosztikai reagensekkel láthatják el;

b) ellenőrzik az adott tagállamban használt valamennyi diagnosztikai reagens minőségét;

c) időszakos összehasonlító vizsgálatokat hajtanak végre;

d) az adott tagállamban megállapított esetekből származó madárinfluenzavírus-izolátumokat őriznek;

e) megerősítik a regionális diagnosztikai laboratóriumokban kapott pozitív eredményeket.

(4) A IV. mellékletben felsorolt nemzeti laboratóriumok kapcsolatot tartanak a 15. cikkben említett közösségi referencialaboratóriummal.

15. cikk

A madárinfluenzáért felelős közösségi referencialaboratóriumot az V. melléklet említi. A 90/424/EGK határozat rendelkezéseinek, különösen annak 28. cikke sérelme nélkül, a laboratórium hatáskörét és feladatait az említett melléklet állapítja meg.

16. cikk

A madárinfluenza elleni vakcinázást – az illetékes hatóság által engedélyezett oltóanyaggal – csak a betegség megjelenésekor végrehajtott ellenőrző intézkedések kiegészítéseként lehet alkalmazni, és csak a következő rendelkezésekkel összhangban:

a) az ellenőrző intézkedéseket kiegészítő vakcinázás bevezetéséről szóló döntést a Bizottság az érintett tagállammal együttműködve, a 21. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően hozza meg. A döntésnél különös figyelmet kell fordítani a következőkre:

   – az érintett területen lévő baromfi koncentrációja,

   – a használandó oltóanyag tulajdonságai és összetétele,

   – az oltóanyag forgalmazásának, tárolásának és használatának felügyeletét szolgáló eljárások,

   – a vakcinázandó baromfifajok- és kategóriák,

   – az a terület, ahol a vakcinázást végrehajtják.

   Az első albekezdéstől eltérve azonban, az érintett tagállam – a Bizottság tájékoztatását követően – a betegség kitörésekor dönthet a vészvakcinázás bevezetéséről, feltéve hogy ezzel a Közösség alapvető érdekeit nem veszélyezteti. Az Állat-egészségügyi Állandó Bizottság a 21. cikkben megállapított eljárással összhangban haladéktalanul felülvizsgálja ezeket a döntéseket;

b) ha egy tagállam, az a) ponttal összhangban, területének korlátozott részén vészvakcinázáshoz folyamodhat, a fennmaradó terület helyzetére ez nem lesz hatással, feltéve hogy a vakcinázott állatokra vonatkozó mozgáskorlátozási intézkedések a 21. cikkben megállapított eljárással összhangban meghatározandó időszak alatt hatályban maradnak.

▼B

17. cikk

(1) Minden tagállam készenléti tervet készít, amelyben felsorolja a madárinfluenza kitörése esetén végrehajtandó nemzeti intézkedéseket.

Ez a terv lehetővé teszi a kitörés gyors és hatékony megszüntetéséhez szükséges eszközökhöz, felszerelésekhez, személyzethez és minden egyéb szükséges anyaghoz való hozzáférést.

(2) A terv elkészítésére vonatkozó feltételeket a VI. melléklet állapítja meg.

(3) A VI. mellékletben felsorolt feltételekkel összhangban elkészített terveket ennek az irányelvnek az alkalmazásától számított hat hónapon belül be kell nyújtani a Bizottsághoz.

(4) A Bizottság megvizsgálja a terveket annak megállapítása érdekében, hogy azok lehetővé teszik-e a kívánt célkitűzés elérését, és javaslatot tesz az érintett tagállamoknak a szükséges módosításokra, különösen abból a célból, hogy a tervek összeférhetők legyenek a többi tagállam terveivel.

A Bizottság a 21. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően – szükség esetén módosítva – hagyja jóvá a tervet.

A tervek a későbbiekben ugyanannak az eljárásnak megfelelően módosíthatók és kiegészíthetők a helyzet alakulásának figyelembevétele érdekében.

18. cikk

(1) A bizottsági szakértők – az illetékes hatóságokkal együttműködve, és szükség esetén ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében – helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek. Ennek érdekében ellenőrizhetik a létesítmények reprezentatív hányadát annak megállapítása céljából, hogy az illetékes hatóságok betartatják-e a létesítményekkel ezen irányelv követelményeit. A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat az elvégzett ellenőrzések eredményeiről.

Az a tagállam, amelynek területén ellenőrzést végeznek, minden szükséges támogatást megad a feladatukat végző szakértőknek.

Az e cikk végrehajtására vonatkozó általános rendelkezéseket a 21. cikkben megállapított eljárással összhangban kell meghatározni.

19. cikk

Azokat a részletes feltételeket, amelyek az ezen irányelv alkalmazásához kapcsolódó intézkedésekhez történő közösségi pénzügyi hozzájárulást szabályozzák, a 90/424/EGK határozat tartalmazza.

20. cikk

A mellékleteket – szükség esetén – a Bizottság javaslata alapján a Tanács minősített többséggel módosítja, különösen a kutatások és a diagnosztikai módszerek terén elért fejlődés figyelembevétele érdekében.

▼M1

21. cikk

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK rendelet ([1]) 58. cikke alapján létrehozott Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az e cikkre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat ([2]) 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

([1]) HL L 31., 2002.2.1., 1. o.
([2]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

22. cikk

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1993. január 1-je előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

23. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

ENGEDÉLY TOJÁS ELSZÁLLÍTÁSÁRA AZ EZEN IRÁNYELV 4. CIKKE (2) BEKEZDÉSÉNEK e) PONTJÁBAN FOGLALT FELTÉTELEK SZERINTI GAZDASÁGBÓL

Az illetékes hatóság által a 4. cikk (2) bekezdésének e) pontjában foglalt feltételek alapján gyanús gazdaságból a 89/437/EGK irányelv 6. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a tojás alapú termékek előállítására és feldolgozására jóváhagyott létesítménybe – a továbbiakban: „kijelölt létesítmény” – tojás szállítására kibocsátott engedélynek a következő feltételeket kell teljesítenie:

1. a gyanús vállalkozástól való elszállítás engedélyezése érdekében a tojás:
   a) megfelel a 89/437/EGK irányelv mellékletének IV. fejezetében megállapított követelményeknek;
   b) a gyanús vállalkozástól közvetlenül a kijelölt létesítménybe küldendő; a gyanús vállalkozás hatósági állatorvosa a feladás előtt minden szállítmányt lepecsétel, és annak lepecsételve kell maradnia a kijelölt létesítménybe való szállítás ideje alatt;
2. a gyanús vállalakozás hatósági állatorvosa tájékoztatja a kijelölt létesítmény illetékes hatóságát arról, hogy oda tojást szándékozik küldeni;
3. a kijelölt létesítményért felelős illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy:
   a) az 1. b) pontban említett tojást érkezésétől a feldolgozásig más tojástól elkülönítve tartsák;
   b) az ilyen tojás héját a 90/667/EGK irányelv 2. cikke (2) bekezdésének ([1]) megfelelően nagy fertőzési veszélyt jelentő anyagnak tekintsék és az említett irányelv II. fejezetének követelményei szerint kezeljék;
   c) a csomagolóanyagokat, az 1. b) pontban említett tojás szállítására használt járműveket, valamint minden olyan helyiséget, amely kapcsolatba került a tojással, úgy tisztítsanak, és fertőtlenítsenek, hogy minden madárinfluenzavírus elpusztuljon;
4. a gyanús gazdaság hatósági állatorvosa tájékoztatást kapjon valamennyi, feldolgozott tojásból álló szállítmányról.

([1]) HL L 363., 1990.12.27., 51. o.

▼B

II. MELLÉKLET

ELJÁRÁS A FERTŐZÖTT GAZDASÁG TISZTÍTÁSÁRA ÉS FERTŐTLENÍTÉSÉRE

I. **Előzetes tisztítás és fertőtlenítés**

a) Miután a baromfihullákat ártalmatlanítás céljából elszállították, a helyiségeknek azokat a részeit, ahol a baromfit tartották, valamint minden olyan egyéb épület, udvar stb. részét, amely kontaminálódott a levágás és a kórbonctani vizsgálat közben, az ezen irányelv 11. cikkével összhangban engedélyezett fertőtlenítőszerrel kell lepermetezni.

b) A baromfiból és a tojásból származó minden olyan szövetet, amely kontaminálhatott épületeket, udvarokat, szerszámokat stb., gondosan össze kell gyűjteni és a hullákkal együtt ártalmatlanítani kell.

c) A használt fertőtlenítőszert legalább 24 órán át a kezelt felületen kell hagyni.

II. **Végső tisztítás és fertőtlenítés**

a) A felületeket zsíroldószer alkalmazásával meg kell tisztítani a zsírtól és szennyeződéstől, majd vízzel le kell mosni.

b) Miután az a) pont szerint vízzel lemosták a felületeket, újra fertőtlenítőszerrel kell lepermetezni.

c) Hét nap elteltével a helyiségeket zsíroldó szerrel kell kezelni, majd hideg vízzel leöblíteni, fertőtlenítőszerrel lepermetezni, majd ismét vízzel öblíteni.

d) A használt almot és a trágyát a vírus elpusztítására alkalmas módszerrel kell kezelni. A módszer a következő gyakorlatok egyikét követi:

i. elégetés vagy 70 °C-os gőzkezelés;

ii. elásás olyan mélységbe, amely meggátolja a kártevők és a vadmadarak hozzáférését;

iii. kazalozás és nedvesítés (ha szükséges, az erjedést elősegítendő), betakarás, hogy a meleget bent tartsa, és hogy a kazal elérje a 20 °C-os hőmérsékletet, majd 42 napig letakarva kell tartani úgy, hogy a kártevők és a vadmadarak ne férjenek hozzá.

▼B

III. MELLÉKLET

A MADÁRINFLUENZA DIFFERENCIÁLDIAGNÓZISÁRA ÉS MEGÁLLAPÍTÁSÁRA SZOLGÁLÓ DIAGNOSZTIKAI ELJÁRÁSOK

A következő, a madárinfluenza-vírus izolálására és karakterizálására szolgáló eljárásokat iránymutatásnak, és a betegség diagnosztizálására alkalmazandó minimális követelménynek kell tekinteni.

A madárinfluenza differenciáldiagnózisára és megállapítására szolgáló diagnosztikai eljárások alkalmazásában:

„madárinfluenza": a baromfi olyan fertőzése, amelyet hathetes csirkékben mérve 1,2-nél nagyobb intravénás patogenitási indexszel rendelkező „A" influenza vírus okoz, vagy olyan H5 és H7 altípusú „A" influenza vírussal történő fertőzés, amely esetében a nukleotidszekvenciálás kimutatta többféle bázikus aminosav jelenlétét a hemagglutinin hasadási helyén.

I. FEJEZET

Mintavétel és a minták kezelése

1. *Minták*

   A beteg madaraktól vett kloáka-tamponminta (vagy bélsár) és légcső tamponminta; nemrég elhullott madaraktól származó bélsár vagy béltartalom, agyszövet, légcső, tüdő, máj, lép vagy más nyilvánvalóan érintett szerv.

2. *A minták kezelése*

   Az 1. pontban említett szervek és szövetek összevonhatók, de a bélsár elkülönített kezelése alapvető. A tamponokat olyan mennyiségű antibiotikumos táptalajba kell helyezni, hogy az ellepje őket. A bélsármintákat és a szerveket antibiotikumos táptalajban homogenizálni kell (zárt keverőt vagy mozsarat, valamint steril homokot használva), és a táptalajban 10-20 % tömegkoncentrációjú szuszpenziót létrehozni. A szuszpenziót körülbelül két órán át szobahőmérsékleten állni hagyjuk (vagy 4 °C-on hosszabb ideig), majd centrifugálva letisztítjuk (pl. 800-1 000 × g-n 10 percig).

3. *Antibiotikumos táptalaj*

   A különböző laboratóriumok sikerrel használnak különböző összetételű antibiotikumos táptalajokat, és a nemzeti laboratóriumok tanácsot tudnak adni az egyes országoknak. A bélsármintákhoz magas koncentrációjú antibiotikumos táptalaj szükséges, tipikus keverék a következő: 10 000 egység/ml penicillin, 10 mg/ml sztreptomicin, 0,25 mg/ml gentamicin és 5 000 egység/ml mycosztatin foszfáttal pufferelt sóoldatban. Ezek a mennyiségek ötödrészükre csökkenthetők a szövetek és a légcsőből vett tamponminták esetén. A chlamydiák ellenőrzéséhez 50 mg/ml oxitetraciklin adható. A táptalaj elkészítésekor fontos, hogy az antibiotikumok hozzáadása után ellenőrizzük a pH-értéket, és pH 7,0-7,4-re állítsuk be.

2. FEJEZET

A vírus izolálása

A vírus izolálása embrionált tyúktojásban

A megtisztult felülúszó folyadékot 0,1- 0,2 ml-es adagokban be kell oltani legalább négy, nyolc–tíz napig inkubált embrionált tyúktojás allantois-üregébe. Ideális esetben ezek a tojások specifikus kórokozóktól mentes állományból származnak, de ha ez nem lehetséges, elfogadható a madárinfluenza-ellenanyagtól mentesnek bizonyult állományból beszerzett tojások használata. A beoltott tojásokat 37 °C-on tartják, és naponta lámpázzák. A befulladt vagy pusztuló embriójú tojásokat, valamint az oltást követő hatodik nap után megmaradt tojásokat 4 °C-ra le kell hűteni, és az allantois- és az amnionfolyadékban vizsgálni kell a hemagglutinációs aktivitást. Ha nem mutatható ki hemagglutináció, a fenti eljárást meg kell ismételni, inokulátumként hígítatlan allantois-/amnionfolyadékot használva.

Ha a hemagglutináció kimutatható, a baktériumok jelenléte a tenyészeten kizárandó. Ha baktérium van jelen, a folyadék 450 nm-es membránszűrőn átszűrhető, további antibiotikumokat kell hozzáadni, és a fentiek szerint beoltani az embrionált tojásokba.

▼B

3. FEJEZET

Differenciáldiagnózis

1. *Előzetes differenciálás*

Mivel a vírus terjedésének korlátozását célzó ellenőrző intézkedéseket minél hamarabb végre kell hajtani, elengedhetetlen, hogy minden regionális laboratórium a baromfipestisen kívül azonosítani tudjon bármilyen izolált hemagglutináló vírust H5 és H7 altípusú influenzavírusként. A hemagglutináló folyadékokat az 5. és 6. fejezetben bemutatott hemagglutináció-gátlási próbában kell használni. Pozitív, azaz legalább 2^4 értékű gátlás a H5 és H7 altípusú „A” influenzára jellemző poliklonális antiszérummal, valamint egy legalább 2^9– es titer szolgál az előzetes azonosításra, amely lehetővé teszi az ideiglenes ellenőrző intézkedések bevezetését.

2. *Megerősítő azonosítás*

Mivel az influenzavírusoknak 13 hemagglutinin altípusa, és 9 neuraminidáz altípusa létezik, és ezeknek a változatai is előfordulnak, nem megvalósítható és nem is költséghatékony, hogy minden nemzeti laboratórium az influenzavírus-izolátumok teljes antigén karakterizálását lehetővé tevő antiszérumokat tartson. Mindazonáltal minden egyes nemzeti laboratórium:

i. a 9. fejezetben leírt, csoport-antigéneket kimutató kettős immundiffúziós próba alkalmazásával megerősíti, hogy az izolált vírus influenza „A” vírus, (immunfluoreszcenciás vagy ELISA-próba alkalmazható a csoport-antigének kimutatására, ha azt a nemzeti laboratóriumok előnyben részesítik);

ii. meghatározza, hogy az izolált vírus H5 vagy H7 altípusú-e;

iii. végrehajtja a 7. fejezetben ismertetett, hathetes csirkéken végzett intravénás patogenitási index vizsgálatot. Az 1,2-nél nagyobb intravénás patogenitási index a vírus jelenlétére utal, és az ellenőrző intézkedések teljes végrehajtását követeli (hasznos gyakorlat lenne, ha a nemzeti laboratóriumok a 8. fejezet szerint, a sejttenyészetekben az izolátum plakk-képző képességét meghatározó vizsgálatokat elvégeznék).

A madárinfluenza-, valamint a H5- és H7-izolátumokat a nemzeti laboratórium azonnal elküldi a közösségi referencialaboratóriumba, a teljes karakterizálás érdekében.

3. *Az izolátumok további tipizálása és karakterizálása*

A közösségi referencialaboratórium a nemzeti laboratóriumoktól valamennyi hemagglutináló vírust megkapja további antigén és genetikai vizsgálat céljából, a betegség Európai Közösségen belüli járványtanának jobb megértése érdekében, a referencialaboratórium rendeltetésének és kötelességeinek megfelelően.

E kötelezettségein kívül a közösségi referencialaboratórium minden átvett influenzavírus teljes antigéntipizálását elvégzi. Az 1,2-nél nem nagyobb intravénás patogenitási indexszel rendelkező H5 és H7 vírusok esetében elvégzi a hemagglutinin gén nukleotidszekvenciálását a többféle bázikus aminosavak jelenlétének kimutatása érdekében, a hemagglutinin fehérje hasadási helyén.

4. FEJEZET

A madárinfluenza-vírus ellenanyag szerológiai vizsgálata

1. Olyan felszámolási programok alatt, ahol a felelős vírus H altípusa már ismeretes, vagy a homológ vírus antigénként történő használatával, a fertőzést bizonyító szerológiai megfigyelés az 5. és 6. fejezetben bemutatott hemagglutináció-gátlási próbával végezhető.

Ha a hemagglutinin altípusa nem ismert, az influenza „A” vírussal való fertőzés bizonyítására a csoportspecifikus antigénekre irányított ellenanyag kimutatását lehet felhasználni.

Ennek érdekében vagy kettős immundiffúziós próba (a 9. fejezetben foglaltak szerint), vagy ELISA-próba végezhető (az ELISA hátránya a vírusgazdától való függőség, mivel a próba a gazda-immunoglobulinok kimutatásától függ). A vízimadaraknál ritkán kapnak pozitív eredményt a kettős immundiffúziós próba során, és – hacsak az altípus nem ismert – az ilyen madarak vizsgálata valószínűleg csak a H5 és H7 altípushoz tartozó ellenanyagok jelenlétének kimutatására alkalmazható.

2. a) *Minták*

Az állomány valamennyi madarától vérmintát kell venni, ha az állomány kevesebb mint 20 madarat tartalmaz, és 20 madártól, ha az állomány nagyobb (ez 99 %-ban biztosítja legalább egy pozitív szérum észlelését, ha

▼B

az állomány 25 %-a vagy annál nagyobb része fertőzött, függetlenül az állomány méretétől). A vért hagyni kell megalvadni, és a szérumot kivonni a vizsgálathoz.

b) *Ellenanyag-kimutatási vizsgálat*

Az önálló szérummintáknál a 6. fejezetben meghatározott standard hemagglutináció-gátlási próba elvégzésével meg kell vizsgálni az influenza vírus hemagglutináló antigénjével szembeni gátlóképességét.

Vita tárgya, hogy 4 vagy 8 egység hemagglutinin egységet kell-e használni a HAG-próbához. Úgy tűnik, mindkettő alkalmas, és a döntés a nemzeti laboratóriumok belátására bízható.

Mindazonáltal a használt antigén befolyásolja a pozitívnak tekintett szérum értékét: 4 egység hemagglutininnál a 2^4 vagy nagyobb titerértékű szérum, míg 8 egység hemagglutininnál a 2^3 vagy nagyobb titerértékű szérum tekinthető pozitívnak.

5. FEJEZET

Hemagglutinációs (HA) próba

Reagensek:

1. 7,0-7,4 pH-értékű, foszfáttal pufferelt izotóniás sóoldat – PBS (0,05 M).

2. Minimum három, specifikus kórokozóktól mentes csirkétől származó, egybegyűjtött vörösvérsejt (RBC) (ha nem lehetséges, vért lehet venni a rendszeres megfigyelés alatt tartott és madárinfluenza-ellenanyagoktól mentesnek bizonyult madaraktól) és azonos mennyiségű Alsever-oldat. A sejteket használat előtt háromszor átmossák a PBS-oldatban. A másik próbához a PBS 1 %-os (Ht v/v) szuszpenziója ajánlott.

3. A közösségi referencialaboratórium alacsony virulenciájú H5- vagy H7-vírust biztosít vagy ajánl standard antigénként.

Eljárás:

1. Adagoljunk 0,025 ml PBS-t egy műanyag mikrotiter lemez minden vájulatába (V-fenekű vájulatokat használjunk).

2. Tegyünk 0,025 ml vírusszuszpenziót (azaz allantois-folyadékot) az első vájulatba.

3. Használjunk mikrotiter hígítót a vírus kétszeres hígítására a lemezen (1:2 -ről 1:4 096 – ig)

4. Adagoljunk újabb 0,025 ml PBS-t minden vájulatba.

5. Adjunk 0,025 ml 1 %-os vörösvérsejtet minden vájulatba.

6. Keverjük össze finoman ütögetve és tartsuk 4 °C-on.

7. A lemezeket 30-40 perc múlva olvassuk le, amikor a vörösvérsejt-kontroll leülepedett. A vizsgálatkor a lemezt megdöntjük, és megfigyeljük, hogy vannak-e a vörösvérsejteknek könnycsepp alakú megfolyásai. A HA nélküli vájulatoknak ugyanannyira kell megfolyni, mint a vírus nélküli kontrollsejteknek.

8. A HA-titer a legnagyobb hígítás, amely a vörösvérsejtek agglutinációját okozza. Ez a hígítás egy egység HA-t (HAU) tartalmazónak tekinthető. Sokkal pontosabb módszer a HA-titer meghatározására, ha a HA-próbát a kezdeti hígításhoz közel álló vírushígításokon végzik el, pl. 1:3, 1:4, 1:5, 1:6 stb. Ezt a módszert hemagglutináció-gátlási próbához szükséges antigén pontos előállításához javasolják (6. fejezet).

6. FEJEZET

Hemagglutináció-gátlási (HAG) próba

Reagensek

1. Foszfát pufferoldat (PBS).

2. 4 vagy 8 HAU/0,025 ml-t tartalmazó PBS-sel hígított, vírustartalmú allantois-folyadék.

3. 1 % csirke vörösvérsejt.

4. Negatív kontroll csirkeszérum.

5. Pozitív kontrollszérum.

▼B

Eljárás

1. Adagoljunk 0,025 ml PBS-t a műanyag mikrotiter lemez minden vájulatába (V fenekű vájulatok).
2. Tegyünk 0,025 ml szérumot a lemez első vájulatába.
3. Használjunk mikrotiter hígítót, hogy a szérum kétszeres hígítását elérjük.
4. Adjunk 0,025 ml 4 vagy 8 HAU-t tartalmazó hígított allantois-folyadékot.
5. Ütögetve keverjük össze, majd a lemezt legalább 60 percig 4 °C-on vagy legalább 30 percig szobahőmérsékleten állni hagyjuk.
6. Tegyünk 0,025 ml 1 %-os vörösvérsejtet minden vájulatba.
7. Finoman ütögetve keverjük össze, majd tartsuk 4 °C-on.
8. A lemezeket 30-40 perc múlva olvassuk le, amikor a kontroll vörösvérsejtek leülepedtek. Ezt a lemez megdöntésével végezzük, és megfigyeljük a csak vörösvérsejtet (0,025 ml) és PBS-t (0,05 ml) tartalmazó ellenőrző vájulathoz azonos könnycsepp alakú megfolyások jelenlétét vagy hiányát.
9. A HAG-titer a legnagyobb antiszérum hígítás, amely a négy vagy nyolc egység vírus teljes gátlását okozza (minden próbának tartalmazni kell a kívánt HAU jelenlétét igazoló HA-titrálást).
10. Az eredmények érvényessége, a negatív kontrollszérummal kapott, 4 HAU esetén kevesebb mint 2^3 titerérték, valamint 8 HAU esetén kevesebb mint 2^2 titer érték elérésétől függ, és az ismert titerértékű pozitív kontrollszérummal egy hígítási értéken belül kapott titerérték elérésétől függ.

7. FEJEZET

Intravénás Patogenitási Index (IVPI)

1. A legalacsonyabb passzázsból származó, lehetőleg az első izolálásból válogatás nélkül begyűjtött fertőző allantois-folyadékot hígítjuk 10^{1-} ig steril izotóniás sóoldatban.
2. 0,1 ml hígított vírust intravénásan befecskendezünk 10 hathetes csirkének (specifikus kórokozótól mentes csirkéket használunk).
3. A madarakat tíz napon keresztül 24 óránként megvizsgáljuk.
4. Minden vizsgálatnál a madarakat a következőképpen jelöljük: egészséges (0), beteg (1), súlyosan beteg (2), elhullott (3).
5. Az eredményt és az indexet a következő példa szerint számoljuk:

Klinikai tünetek	Befecskendezéstől számított napok										Összes eredmény
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
egészséges	10	2	0	0	0	0	0	0	0	0	12 × 0 = 0
beteg	0	4	2	0	0	0	0	0	0	0	6 × 1 = 1
súlyosan beteg (*)	0	2	2	2	0	0	0	0	0	0	6 × 2 = 12
elhullott	0	2	6	8	10	10	10	10	10	10	76 × 3 = 228
											Összes = 246

$$\text{Index} = \text{átlag madár vizsgálat} = \frac{246}{100} = 2{,}46$$

(*) Ez szubjektív klinikai elbírálás, de általában az érintett madaraknál több tünet jelentkezik az alább felsoroltak közül: légúti zavarok, legyengülés, hasmenés, a védtelen bőr és bőrlebernyegek cianózisa, arc- és/vagy fejödéma, idegrendszeri tünetek.

8. FEJEZET

A plakkformáló képesség felbecslése

1. Általában a legjobb, ha a vírus hígítási sorát használjuk, hogy a lemezen optimális számú plakk legyen. A PBS tízszeres hígítása 10^{-7} közöttig elégséges.
2. Összefüggő egyrétegű csirke embriósejteket vagy egy megfelelő sejtsort (például egy Madin–Darby-marhavesét) készítünk 5 cm átmérőjű Petri-csészékben.

▼B

3. Két Petri-csészébe 0,2 ml-t teszünk minden vírushígításból, és 30 percen keresztül hagyjuk a vírust felszívódni.

4. Miután PBS-sel háromszor átmostuk a fertőzött sejteket, beborítjuk 1 % tömegkoncentrációjú agar- és 0,01 mg/ml tripszintartalmú vagy tripszinmentes táptalajjal. Fontos, hogy ne tegyünk szérumot a beborító táptalajba.

5. 72 óra 37 °C-on végzett inkubáció után a plakkoknak elégséges méretűnek kell lenniük. A legjobban akkor láthatók, ha a beborító agart eltávolítjuk, és az egyrétegű sejteket megfestjük 25 térfogatszázalékos etanolban oldott (0,5 % tömegkoncentrációjú) kristályibolyával.

6. Minden vírusnál jól látható plakkoknak kell kialakulniuk, ha tripszintartalmú beborító táptalajjal végeztük az inkubációt. Ha a beborító táptalaj nem tartalmaz tripszint, csak a csirkére virulens vírusok formálnak plakkot.

9. FEJEZET

Kettős immundiffúzió

A legjobb módszer az „A” influenzavírus jelenlétének kimutatására a nukleokapszid vagy mátrix antigéntartalom kimutatása, amely megtalálható minden „A” influenzavírusban. Ezt általában kettős immundiffúziós próbában mutatják ki, vagy koncentrált víruskészítményeket vagy a fertőzött chorioallantois hártya kivonatát használva.

Az alkalmas koncentrált víruskészítmények a fertőzött allantois-folyadék egyszerű, gyors centrifugálásával, és a vírusnak a belső nukleokapszid és antigén mátrix felszabadítását célzó, szétesésével készülnek, amelyre nátrium-laurilszarkozinát oldószert használnak.

Savas kicsapást is lehet alkalmazni 1N HCl-t adagolva a fertőzött allantois-folyadékhoz a 3,5-4,0 pH-érték eléréséig, legalább 1 órán át 0 °C-ra lehűtve, majd 10 percig 1 000 g alacsony sebességen centrifugálva.

A felülúszó folyadék elönthető, majd a vírust tartalmazó csapadékot újra szuszpendáljuk minimális mennyiségű glicin-szarkozin pufferoldatban (0,5 M glicinnel pH 9,0-re pufferelt 1 %-os nátrium-laurilszarkozinát oldat). Ezek a készítmények nukleokapszidot, és mátrix antigéneket egyaránt tartalmaznak.

Beard (1970) írta le a fertőzött tojásból eltávolított chorioallantois-hártyából nukleokapszidban gazdag antigén előállítását. Ez a módszer magában foglalja: a fertőzött, hemagglutinin pozitív tojásokból származó chorioallantois-hártya kivonását, a hártya őrlését vagy homogenizálását, háromszori, 1 000 g-on 10 percig tartó centrifugálást megelőző lefagyasztását és kiolvasztását. A pelletet eldobjuk, és a felülúszót 0,1 % formalinnal kezelve használjuk antigénként.

E két antigén bármelyikét használhatjuk a kettős immundiffúziós próbában, 0,1 M foszfáttal pH 7,2-re pufferelt, 8,0 % nátrium-klorid tartalmú 1 %-os agaróz- vagy agargélt használva. Az „A” influenzavírust a vizsgált antigén és ismert pozitív antigén által egy ismert pozitív antiszérummal alkotott precipitációs ívek igazolják, amelyek azonosító ívet adnak.

▼B

IV. MELLÉKLET

A NEMZETI MADÁRINFLUENZA-LABORATÓRIUMOK JEGYZÉKE

Belgium	Institut National de Recherches Vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Dánia	Natinal Veterinary Laboratory, Poultry Disease Division, Hangøvej 2, DK-8200, Aarhus N
Egyesült Királyság	Central Veterinary Laboratory, New Haw, UK-Weybridge, Surrey KT15 3NB
Franciaország	Centre National d'Etudes Vétérinaires et Alimentaires – Laboratoire Central de Recherches Avicoles et Porcines, B. P. 53, F-22440 Ploufragan
Görögország	Ινστιτουτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων 66, 26ής Οκτωβρίου, GR-54627 Θεσσαλονίκη Institute of Infections and Parasitical Diseases, 66, 26th October Street, 546 27, Thessaloniki
Hollandia	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Vestiging Virologie, Houtribweg 39, NL-8221 RA Lelystad
Írország	Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, Dublin 15
Luxemburg	Institut National de Recherches Vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Németország	Institut für Kleintierzucht des Bundesforschungsanstalt für Landwirtschaft, Braunsschweig-Völkenröde, Postfach 280, D-3100 Celle
Olaszország	Istituto Patologie Aviaire, Facoltà di Medicina Veterinaria, Università di Napoli, via Aniezzo, Falcone 394, I-80127 Napoli F Delpino 1
Portugália	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV), Estrada de Benfica 701, P-1500 Lisboa
Spanyolország	Centro Nacional de Referencia para la Peste Aviar es el Laboratorio Nacional de Sanidad y Producción Animal de Barcelona, Zona Franca Circunvalación-Tramo 6, Esquina Calle 3, Barcelona

▼A1

Ausztria	Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung, Wien-Hetzendorf
Finnország	Eläinlääkintä-ja elintarvikelaitos, Helsinki/Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors
Svédország	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala

▼A2

Cseh Köztársaság	Státní veterinární ústav Praha, Sídlištní 24/136, 165 03 Praha 6
Észtország	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Väike-Paala 3, 11415 Tallinn
Ciprus	Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία (National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services, CY-1417 Nicosia)
Lettország	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga
Litvánia	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J. Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Magyarország	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., H-1581 Budapest
Málta	Istituto Zooprofilatico Sperimentale delle Venezie, Padova, Italy

▼A2

Lengyelország	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy
Szlovénia	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Szlovákia	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, SK-96086 Zvolen

▼B

V. MELLÉKLET

A MADÁRINFLUENZA KÖZÖSSÉGI REFERENCIALABORATÓRIUMA

A laboratórium megnevezése

Central Veterinary Laboratory,
New Haw,
UK-Weybridge,
Surrey KT15 3NB,
United Kingdom

Az EK madárinfluenza-referencialaboratóriumának feladata és kötelessége:

1. a tagállamokban a madárinfluenza diagnosztizálására alkalmazott módszerek összehangolása, az EK Bizottságával konzultálva. Különösen:
   a) az antiszérumok előállítása, és a szerológiai vizsgálatokhoz szükséges madárinfluenzavírus-törzsek tipizálása, tárolása és szolgáltatása;
   b) standard szérum és más referencia-reagensek szolgáltatása a nemzeti referencialaboratóriumok számára a tagállamokban használt vizsgálatok és reagensek szabványosítása érdekében;
   c) madárinfluenzavírus-törzsek és vírusizolátumok gyűjteményének kialakítása és megőrzése;
   d) a diagnosztikai módszerek összehasonlító vizsgálatainak megszervezése közösségi szinten;
   e) a Közösségben elvégzett vizsgálatok eredményeire és diagnosztizálási módszereire vonatkozó adatok és információk begyűjtése és egybevetése;
   f) a madárinfluenzavírus-izolátumok karakterizálása a legújabb rendelkezésre álló módszerekkel, a madárinfluenza járványtanának jobb megértése, a vírus járványtanára, valamint a nagy és potenciális patogenitású vírusok felbukkanására való jobb rálátás érdekében;
   g) lépést tart az egész világon végzett, a madárinfluenza felügyeletére, járványtanára és megelőzésére vonatkozó fejlődéssel;
   h) a madárinfluenza-vírusra és az egyéb ide tartozó vírusokra vonatkozó tapasztalatok megőrzése a gyors differenciáldiagnózis érdekében;
   i) a madárinfluenza felszámolására és ellenőrzésére használt állatgyógyászati immunológiai készítmények előállításához és használatához szükséges szaktudás elsajátítása;
2. aktív hozzájárulás a tagállamokban kitörő madárinfluenza diagnosztizálásához, a vírusizolátumok átvételével a megerősítő diagnózis, karakterizálás és járványtani tanulmányok készítésére. A laboratóriumnak alkalmasnak kell lennie a H5 és H7 altípusú madárinfluenza-vírus hemagglutinin molekulája hasadási helyén levő aminosav-szekvencia közvetett meghatározására alkalmas nukleotidszekvencia-analízis végrehajtására;
3. a közösségi technikák harmonizálásának érdekében a laboratóriumi vizsgálatokat végző szakemberek képzésének és továbbképzésnek elősegítése.

▼B

VI. MELLÉKLET

A KÉSZENLÉTI TERVRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

A készenléti tervek a következő előírásoknak felelnek meg:

1. válságkezelő központ létrehozása nemzeti szinten, amely az illető tagállam összes ellenőrző intézkedését összehangolja;
2. az ellenőrző intézkedések helyi szintű összehangolására megfelelő eszközökkel rendelkező helyi járványvédelmi központok listáját nyújtja;
3. részletes információk szolgáltatása az ellenőrző intézkedésekben részt vevő teljes személyi állományról, annak képesítéséről és felelősségéről;
4. minden helyi járványvédelmi központ képes legyen kapcsolatot létesíteni a járvány kitörésében közvetlenül vagy közvetetten érintett személyekkel/szervezetekkel;
5. az ellenőrző intézkedések gondos végrehajtásához szükséges felszerelés és anyagok hozzáférhetővé tétele;
6. fertőzés vagy kontamináció gyanúja és megállapítása során végrehajtandó műveletek elvégzésére vonatkozó részletes tájékoztatással – beleértve a hullák ártalmatlanításáról szóló tájékoztatást is – kell szolgálnia;
7. az ismeretek felhasználását és fejlesztését célzó képzési programok elindítása a gyakorlati és közigazgatási eljárások terén;
8. a diagnosztizáló laboratóriumoknak rendelkezniük kell a kórbonctani vizsgálat végrehajtásához szükséges eszközökkel, a szükséges szerológiai és szövettani kapacitással, képesnek kell lenniük gyors diagnózis felállítására. A minták gyors elszállításához szükséges intézkedéseket meg kell hozni;
9. a vészvakcinázáshoz szükséges, madárinfluenza elleni oltóanyag mennyiségére vonatkozó részletekkel kell szolgálnia;
10. rendelkezést kell készítenie a készenléti terv végrehajtásához szükséges jogkörökről.